

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ 48

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Οὐδὲ μία τῶν χριστιανικῶν ἐορτῶν ὀλοκλήρου τοῦ ἐνιαυτοῦ εἶνε εἰς τοὺς πιστοὺς τοῦ Χριστοῦ ὄπαδουὺς τόσης χαρᾶς πρόξενος, ὅσης ἡ ἐορτὴ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεώς του. Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν «Λαμπρὰ» ἡμέρα, διότι ὅλοι λαμπρύνονται πανηγυρίζοντες, ὅλοι εἶνε φαιδροί, πανταχοῦ δὲ αἰσθημα ἀπάτου χαρᾶς, διάχυτον εἰς ὅλων τὰς ψυχὰς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς λόγους, κατεδαφίζει καὶ ἀφανίζει τὰ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων μεσότοιχα καὶ τὰς ἀποστάσεις, αἶρει τὰ πάθη τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀδιαλλαξίας, ἀκτινοβολεῖ τὴν συγγνώμην, καὶ ρίπτει αὐτοὺς εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων: «ἀλλήλοις περιπτυσόμεθα» καὶ «συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει».

Ἴδου μία ἐκ τῶν σπουδαίων εὐκαιριῶν, ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίας ἀξίζει σήμερον νὰ φιλοσοφήσωμεν πάντες οἱ Ἕλληνες. Καὶ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην πάλιν παρέχει εἰς ἡμᾶς ἡ θρησκεία μας. Ἐάν, συνήθως πολυμέριμοι, περιφρόντιδες, μυριάσχολοι, αἰχμάλωτοι τοῦ πνεύματος τοῦ κόσμου καὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, λησμονοῦμεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν θρησκείαν μας ὡς τὴν καλλιτέραν μας σύμβουλον δι' ὅλας τῆς ζωῆς μας τὰς περιστάσεις, τὸ Πάσχα ὁμως τὸ αὐριανὸν πρέπει νὰ τὸ προσέξωμεν καὶ νὰ φιλοσοφήσωμεν ἐπὶ τῆς ἐορτῆς τῆς αὐριανῆς χαρᾶς διὰ νὰ τὴν καταστήσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπόψεως χαρὰν πραγματικὴν πανελληνίον οὐ μόνον ἀπὸ ἐπόψεως θρησκευτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐπόψεως πατριωτικῆς.

Διότι τὸ αὐριανὸν Πάσχα συνέπεσε νὰ μᾶς προσφέρῃ τὴν ἐκ τῆς ἀναμνήσεως τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου χαρὰν τῇ ἐπαύριον τοῦ τερματισμοῦ ἐνὸς πανελληνίου

μίσους, τὸ ὁποῖον ἐχώριζεν ἐπὶ μακρὸν τοὺς πιστοὺς ὡς πολίτας εἰς δύο στρατόπεδα ἀλληλομισούμενα. Ἐπὶ πολὺ οὐδέτερος τῶν ἀλληλομισουμένων ἐδέχετο ν' ἀκούσῃ οἰανδήποτε συνέσεως συμβουλήν, καὶ ἡ ἀμοιβαία ὀργὴ ὑπέσκαπτε τὴν ἀσφαλῆ τοῦ ἔθνους καταστροφὴν. Εὐτυχῶς ἀργὰ μὲν, ἀλλ' ἐγκαίρως, ἤρχισε νὰ βλαστάνῃ ἡ ἰδέα τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ νὰ ἀναθρώσκουν βάσιμοι ἐλπίδες ἀποκαταστάσεως τῆς προτέρας ἐνότητος.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνατέλλει ἡ αὐριανὴ ἡμέρα, ἀκτινοβολοῦσα εἰς πάντας ἡμᾶς τὰ εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς ἀπὸ τοῦ ζωοδόχου τοῦ Χριστοῦ μνήματος. Ἄλλ' οὐδαμοῦ δύναται νὰ γεννηθῇ ἡ χαρὰ, ὅπου δὲν ἔχουν κατακυριευθῇ αἱ καρδίαι διὰ τῆς ἀγάπης. Δὲν δύναται νὰ διασταλοῦν τὰ χεῖλη εἰς μειδίαιμα ἀφελοῦς φαιδρότητος, ὅπου ἡ καρδία ταράσσεται μὲ τὸ μῖσο. Οὐδὲ διανοίγονται εἰς περιπτύξιν ἀγκάλας συνεσφιγμένα μὲ τὰς ἀλύσεις τῆς ἀπεχθείας. Ἴδου λοιπὸν τὸ αὐριανὸν Πάσχα ὡς μία κατ' ἐξοχὴν εὐκτὴ καὶ εὐπρόσδεκτος ἀφορμὴ νὰ ἀνοίξουν τὰ χεῖλη, νὰ ἀναπετασθοῦν αἱ ἀγκάλαι καὶ νὰ σκορπισθῇ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἡ συγγνώμη, ἡ ἀγάπη, καὶ ἡ χαρὰ. Τὰ αὐριανὰ εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἡ χριστιανικὴ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ἄς γείνουν σὺν ἅμα καὶ εὐαγγέλια ὀριστικῆς, εἰλικρινοῦς καὶ ἀδιαταράκτου συμφιλιώσεως μεταξὺ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ διπλὴν λοιπὸν ἐορτάσωμεν ἀπὸ τῆς αὐριανῆς χαρᾶς ἐορτήν, καί, ἀλλήλους περιπτυσόμενοι, ἀσπασθῶμεν ἀλλήλους ὡς τε γνήσιοι χριστιανοὶ καὶ ὡς καλοὶ Ἕλληνες πολῖται τῆς μιᾶς καὶ ἀδαιρέτου πατρίδος μας τὸν ἀσπασμὸν τῆς διδύμου ἀπὸ τῶν διπλῶν εὐαγγελίων χαρᾶς.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ(*)

Ὡς γνωστόν, διὰ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς ἐγκυκλίου ἀνηγγέλθη, ὅτι ὠρίσθη ἡ ἀπὸ 10 Μαρτίου, λογιθῆσομένης ὡς 23, ἐφαρμογὴ τοῦ νέου Ἡμερολογίου, χωρὶς νὰ θιγῶσι τὸ παράπαν αἱ κανονικαὶ διατάξεις αἱ ρυθμίζουσαι τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα.

Πρὸς τὴν ἐγκύκλιον ταύτην, πρὸς τὴν Ἱεραρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου συνεμορφώθη, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐπιφέρῃ ἀντιρρήσεις, ὁ Σεβ. Μητρ. Κασσανδρείας καθ' ἧς «διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἡμερολογίου καὶ Ἑορτολογίου καταπατοῦνται θεμελιώδεις Ἀποστολικοὶ Κανόνες καὶ διατάξεις Σεβασμιῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων. (Ἀπ. Κανὼν Ζ' Ἀντιοχ. Α. Καρθ. ΟΓ.)»

Ὁ ἀναγινώσκων τὰ ἀνωτέρω ἀπορεῖ καὶ ἐξίσταται διερωτώμενος μήτοι γὰρ ἐθίγη, ἢ ἀνετράπη, ἢ κατεπρόδθη τὸ δόγμα τοῦ ὁμοουσίου τῆς Ἁγίας Τριάδος ἢ τῆς Ἐνανθρωπήσεως, ἢ ἕτερον τι θεμελιώδες δόγμα τῆς Ὀρθοδοξίας, ἢ ἀπλῶς πρόκειται περὶ ἐπιστημονικοῦ ἀστρονομικοῦ ζητήματος οὐδεμίαν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὸ δόγμα αὐτῆς, ὡς ἀποτελοῦντος τοῦ παλαιοῦ Ἡμερολογίου ἀναχρονισμὸν καὶ ἀδικαιολόγητον ἐμμονὴν εἰς ἀπηρχαιωμένον σύστημα ἀπαδειχθὲν λελαυθαζμένον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης. Ὅτι δὲ περὶ τοῦ τελευταίου τούτου πρόκειται, οὐχὶ δηλονότι περὶ θεολογικοῦ ζητήματος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀκριβοῦς ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἡ γῆ τελεῖ τὴν ἑτησίαν αὐτῆς περιστροφὴν περὶ τὸν ἥλιον, καὶ τοῖς παισὶ δηλον. Ὁ Ἰουλιὸς Καίσαρ διαρρυθμίσας τῷ 45 π. Χ. διὰ τοῦ Ἑλληνος Ἀλεξανδρινοῦ ἀστρονόμου Σωσιγένοους τὸν χρόνον τῆς ἑτησίας περιστροφῆς τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, ὥρισε τοῦτον εἰς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας. Ἄλλ' ἤδη ἀπὸ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς παρετηρήθη ὅτι τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἦτο κατὰ τι μεγαλύτερον τοῦ πραγματικοῦ. Ὁ Νικηφόρος Γρηγορᾶς ἐν ὑπομνήματι αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον (1324) δηλοῖ ρητῶς τοῦτο «πρὸς γὰρ τοῖς 365 νοχθημέροις τίθεμεν καὶ ὀλόκληρον τέταρτον νοχθημέρου ἑνός, οὐκ ὀφείλοντες οὕτω.»

Τὰ αὐτὰ βεβαιοῦσιν Ἰσαάκιος ὁ μοναχός, Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης, Θεόδωρος ὁ Γαζής καὶ ἰδίᾳ Γεώργιος ὁ Πλήθων, συντάξας καὶ ἴδιον ἡμερολόγιον «ὅπερ ἂν ἐφηρμόζετο δὲν θὰ ὀπῆρχεν ἀνάγκη τῆς διορθώσεως τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ'», γράφει νεώτερος Γάλλος ἀκαδημαϊκός, καὶ ἐκ τοῦ ὁποῦ οἱ ἐν τῇ Δύσει ἔμα-

(*) Ἀπόσπασμα ἐξ ἀπαντήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυζίκου Καλλινίκου εἰς ἀντιρρήσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου, συμμορφωθέντος ὕστερον πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας.

σαν τὴν ἀτέλειαν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου. Ταῦτα ἐβεβαίωσαν ὁμοφώνως πάντες αἱ νεώτεροι ἀστρονόμοι διδάσκοντες ὅτι ἡ ἑτησία περιστροφῆ τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον δὲν τελεῖται εἰς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας, ἀλλὰ εἰς 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 48 πρῶτα λεπτὰ, 46 δευτέρα λεπτὰ καὶ 0,080)ῴ καὶ συνεπῶς ὅτι τὸ Ἰουλιανὸν ἔτος εἶναι μεγαλύτερον τοῦ πραγματικοῦ κατὰ 11 α' λ., 13 β' καὶ 0.92 ο)ῴ, ἅτινα ἀποτελοῦν εἰς 128 ἔτη μίαν ἡμέραν καὶ μέχρι σήμερον 13 ὀλοκλήρους ἡμέρας, καὶ ὅτι, ἀν ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμοζόμενον τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ ἑορτάζωνται τὰ Χριστούγεννα τὸν Αὔγουστον καὶ τὸ Πάσχα τὸν Δεκέμβριον. Ἐρωτῶ λοιπὸν ἔχει καμμίαν σχέσιν τὸ ἀστρονομικὸν τοῦτο ζήτημα μὲ τὴν θρησκείαν; Ὑπάρχει ἀποστολικὸς τις ἢ συνοδικὸς κανὼν, ὀρίζων ὅτι ὀφείλομεν νὰ πιστεύωμεν ὡς δόγμα πίστεως ὅτι ἡ γῆ περιστρέφεται ἑτησίως περὶ τὸν ἥλιον εἰς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας; Ὑπάρχει Ἀποστολικὸς ἢ Συνοδικὸς Κανὼν ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀκολουθῶμεν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, λακτίζοντες πρὸς τὸ φῶς τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας; Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Οἱ χριστιανοὶ ἠκολούθησαν τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον, ἀπλῶς κατ' ἔθος, διότι αὐτὸ ἔσχευεν ἐν τῷ Ρωμ. κράτει «τὸ μέτρον τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν μηνῶν ὅ κατὰ Ρωμαίους ἡμεῖς χρώμεθα» λέγει ὁ Βλαστάρης, οὐδεμία δὲ ἐκκλησιαστικὴ διάταξις ὑπάρχει ἀπαγορεύουσα νὰ υἱοθετήσωμεν ἕτερον τελειότερον ἐπιστημονικῶς ἡμερολόγιον ἢ κάλλιον νὰ διορθώσωμεν ἀπλῶς τὰς 13 ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἔμειναν ὀπίσω, διότι περὶ τούτου καὶ μόνου πρόκειται, καὶ οὐχὶ περὶ ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ἢ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἑορτολογίου, καθὰ κακοπίστως λέγεται. Ἄν δὲ ἡ Ἐκκλησία ἀπέκρουσε τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἔπραξε καὶ ἐξακολουθεῖ πράττουσα τοῦτο διὰ τὸ ἀθάίρετον τῆς πράξεως τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ' καὶ διότι δι' αὐτοῦ παρεδιάσθη ὁ Ζ' Ἀποστολικὸς Κανὼν ὁ ἀπαγορεύων τὴν τέλεισιν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις χρόνοις διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἐκμεταλλέσεως τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῶν προπαγανδῶν. Τοῦτο βεβαίως ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ἀπαντήσασα (1903) εἰς τὴν περὶ διορθώσεως τοῦ Ἡμερολογίου ἐγκύκλιον τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' :

Ἐπι τῆς μεταρρυθμίσεως δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, ἔγραψε, ἐρωτήματος τῆς Ὑμ. Θ. Π. παρατηρούμεν πρὸ παντός ὅτι ὅφ' ἂς σήμερον ἢ ἐν Ἀνατολῇ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διατελεῖ συνθήκας, ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς Καθολικῆς καὶ τῆς τῶν Διαμαρτυρομένων Ἐκκλησίας ἀδιαλείπτως διὰ τῶν προσηλωτιστικῶν ἐνεργ-

γειῶν προσβαλομένη, πᾶσα περί μεταρροθμίσεως τοῦ κρατοῦντος ἡμερολογίου ἀπόφασις ἔσται ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἰ δ' ὅμως οἱ ἐν τῇ Δύσει ἔλθοιεν εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀντευαγγελικοῦ ἔργου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ θελήσειεν καταργῆσαι καὶ διὰ παντὸς ἐκ τοῦ μέσου ἄραι τὸ σκάνδαλον, φρονοῦμεν ὅτι οὐδὲν ἀσυνεπὲς πρὸς ἑαυτὴν ποιήσει ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία παραδεχομένη τὸ ὑπὸ τῆς ἐπισιήμης κατὰ τὸ φρικτὸν ἀκριβὲς ὑποδεικνυόμενον ἡμερολόγιον πρὸς τε χρονομετρικὴν ἀκρίβειαν, πρὸς εὐκολίαν ἐν ταῖς βιωτικαῖς συναλλαγαῖς, ἀλλὰ μὴν καὶ πρὸς δόξαν Χριστοῦ... καὶ ἐν τῇ τῶν σωτηρίων ἑορτῶν ταυτοχρόνῳ ἐπιτελεῖσι καταφαινομένης. Ἀληθὲς μὲν γὰρ ὅτι ἡ τοῦ ἐπιστημονικῶς τελειότερου ἡμερολογίου παραδοχὴ περιάξει εἰς ἀργίαν τὸν τε Ἀποστολικὸν Κανόνα τὸν ἀπαγορεύοντα τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Πάσχα πρὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας μετὰ Ἰουδαίων τελεῖν καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Οἰκουμένης πρώτης Συνόδου κεκρατηκυῖαν συνήθειαν ἵνα ἡ τοῦ Πάσχα ἑορτὴ ἑορτάζεται τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν α' πανσέληνον τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, ἀλλὰ τῶν ἠθικῶν αἰτίων ἀπ' ὧν ὁ τε Ἀποστολ. Κανὼν καὶ ἡ συνήθεια ἀπέρρευσαν οὐκέτι ὑφισταμένων, πρὸδηλον ὡς οὐδὲν τὸ κωλύον ἀπὸ δογματικῆς ἀπόψεως τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν ὁμοφωνίᾳ τῶν μελῶν αὐτῆς συμφωνῶς πρὸς τ' ἀληθῆ τῆς ἐπιστήμης πορίσματα τὰ περὶ ἡμερολογίου διατάσσασθαι.» Ταῦτα ἔγραψε τῷ 1903 ἐπισήμως ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανός, παραδεχόμενος οὐ μόνον τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν τροποποίησιν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων.

Ἀλλὰ τί λέγουσιν ἐπὶ τέλος οἱ κανόνες οὗτοι; Ὁ Ζ' Ἀποστολικὸς θεοπέζει μὴ δεῖν τὸ Πάσχα πρὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας μετὰ Ἰουδαίων ἐπιτελεῖν. Ὁ Α' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ὅτι δεόν νὰ τηρῆται ἡ ἀπόφασις τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἴκουμ. Συνόδου περὶ τοῦ Πάσχα, ἀποφευγομένης τῆς τελέσεως αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἰουδαίων. Ὁρίσε δὲ ἡ Α' ἐν Νικαίᾳ Οἴκουμ. Σύνοδος τὴν τέλει τοῦ Πάσχα τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας ὀριζομένης τὴν 21 Μαρτίου καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας, ἔνθα ἤμαζον αἱ ἀστρονομικαὶ ἐπιστῆμαι, τὴν ἀνακοίνωσιν ἐτησίως τῆς χρονολογίας τοῦ Πάσχα. Ἡ δὲ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας ὥριζεν ἀπαραθάτως τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν τὴν 21 Μαρτίου καὶ κατέκρινε τὴν Ἐκκλησίαν Ρώμης ὑποστηρίζουσαν ὡς ἡμερομηνίαν τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας τὴν 18 Μαρτίου. Τέλος ὁ ΟΓ' κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένη Συνόδου ὀρίζει ὅτι ἡ ἐτησίᾳ Τοπικῆ Συνόδου τῆς Ἀφρικῆς νὰ κοινοποιῇ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα.

Αὗτοι εἶναι οἱ κανόνες, οὓς προβάλλει ὁ ἄγ. Κασσανδρείας. Καὶ ἐνθυμοῦμαι τὸ ἀρχαῖον λόγιον «ράβδος ἐν γωνίᾳ ἄρα ἐρέχει. Διότι τί κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν Κανόνων τούτων καὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου; Ποῖος ἐκέφθη νὰ παραβῆ τὰς περὶ τοῦ Πάσχα διατάξεις τῶν ἱερῶν τούτων Κανόνων; Τὸ πανορθόδοξον συνέδριον καὶ τὸ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖον ἀπεφάσισαν νὰ τεληται τούντεθεν τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Ἰουδαίων πρὸ τῆς πανσέληνου τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας; ἐξ ἐναντίας δὲν λέγεται ρητῶς ὅτι αἱ περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα διατάξεις παραμένουσιν ἄθικτοι, διὸ καὶ ἐφέτος θὰ ἑορτασθῆ τὸ Πάσχα μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὸ Πάσχα τῶν Ἀπαιτών; Διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τὸ νέον ἡμερολόγιον συνίσταται μόνον εἰς τὴν ὑπερπήδησιν τῶν 13 ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐμείναμεν ὀπίσω, ἐπαναφερομένης οὕτω τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας εἰς τὸ σημεῖον εὐρίσκειτο αὕτη κατὰ τὴν Α' Οἴκουμ. Σύνοδον, εἰς τὴν 21 Μαρτίου.

Ἐπέρτατος δὲ κανὼν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διατυπωθεὶς ὑπὸ τῆς Α' Οἴκ. ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἐξ ἀφορμῆς μὲν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπισκόπων, κατ' ἀναλογίαν δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἐφαρμοζόμενος, ὀρίζει «ἐὰν δύο ἢ τρεῖς δι' οἰκίαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσι, κρατεῖτω ἡ τῶν πλείονων ψῆφος (Καν. ΣΤ). Ἄλλως τε αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Μ. Ἀσίας ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἐδωγγελιστοῦ Ἰωάννου δὲν ἐώρταζον τὸ Πάσχα μέχρι τοῦ 325 μ. Χ. εἰς ἐποχὴν διάφορον τῆς τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, χωρὶς νὰ διασπασθῆ ἐκ τούτου ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας;

Μετὰ τὴν Α' ἐν Νικαίᾳ Οἴκουμηνικὴν Σύνοδον αἱ Ἐκκλησίαι Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ 200 ἔτη δὲν ἐώρταζον τὸ Πάσχα εἰς διαφόρους ἐποχάς, καθόσον ἡ μὲν Ἀλεξάνδρεια ὥριζεν ὡς ἡμέραν τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας τὴν 21 Μαρτίου, ἐνῶ οἱ ἐν Ρώμῃ ἐσφαλμένως ὥριζον ὡς τοιαύτην τὴν 18 Μαρτίου καὶ ὡς ἐκ τούτου τῷ 387, τῆς πανσέληνου συμπεσοῦσης ὅπως ἐφέτος τὴν 20 Μαρτίου, οἱ μὲν ἐν Ρώμῃ ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς πανσέληνον τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας καὶ ἐώρτασαν τὸ Πάσχα τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν 21 Μαρτίου, οἱ δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς πανσέληνον πρὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας καὶ ἐώρτασαν τὸ Πάσχα τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν ἀκόλουθον πανσέληνον ἧτοι τὴν 25 Ἀπριλίου. Δὲν φοβεῖται λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὰς διχογνωμίας.

Σημ. Βραδύτερον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης προσεχώρησεν εἰς τὴν ὀρθὴν ἀστρονομικὴν θεωρίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, καθ' ἣν ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία συμπίπτει τὴν 21 Μαρτίου, καὶ ταύτην ἀκολοθεῖ μέχρι τῆς σήμερον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ ἐρωτήματος, ἂν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἱερεὺς ἐν ἐνορίᾳ ὧν, τῆς ὑποψηφιότητος ἐν χηρευούσῃ ἐνορίᾳ ἐδόθη ἀπάντησις ἀποφατική, ἐφ' ὅσον ὁ ἱερεὺς κέκτηται νόμιμα προσόντα.

—Παρεκλήθη ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Τρίκκης, συνεισία γράμματος τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Μετεώρων ἀξιοπρεποῦς ἐγκαταστάσεως τοῦ πρ. Σεβ. Μητροπολίτου Σωζοῦπέλεως κ. Κωνσταντίνου, καταδικασθέντος εἰς ὑπερβολίαν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐχορηγήθη τῷ Ἱεροκλήρῳ Κεφαλληνίας Δ. Θεοδόσῳ δίμηνος ἀναρρωτική ἄδεια πρὸς περιθαλψιν τῆς πασχούσης υγιείας του.

—Παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀνέγερσιν ἐν Καλάμαις Ναοῦ διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν αὐτόθι Ἀρμενίων, κωλυομένων ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων νὰ λειτουργῶσιν ἐν Ὁρθοδόξῳ Ναῷ.

—Διωρίσθη προσωρινῶς Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Αἰμουαλῶν—Γόρτνος ὁ ἱεροδιάκονος Κλεόνικος Χανιώτης ἀντὶ τοῦ λόγῳ ἀσθενείας παραιτησαμένου Μιχαήλ Μεγρέμη.

Ἐξελέγησαν Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Τουρλιάνης—Σόρου ὁ ἱερομόναχος Φιλάρτος Παπουτσᾶς καὶ Σύμβουλος ὁ ἱερομόναχος τῆς ἰδίας Μονῆς Ν. Δρόσος εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ παραιτηθέντος Ἡγουμένου Ἄλ. Ἀναργύρου καὶ τοῦ Συμβούλου Μεθοδίου Καραλή.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 8 Ἀπριλίου ἔ. ἐκ τὸ ἑκτακτον χορήγημα τοῦ νόμου 3055, ὡς τοῦτο δρίζεται ἐν αὐτῷ διὰ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους, χορηγεῖται καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπειῶν Κρήτης μισθοδοτούμενους ὑπαλλήλους. Τὸ χορήγημα τοῦτο βαρύνει τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Μοναστηριακῶν τούτων Ἐπιτροπειῶν.

—Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τὸ νέον Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου «Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι» καὶ ἐζήτησε τὰς εὐλογίας αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως τῶν χριστιανικῶν Σωματείων καὶ συνεσκέφθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ἐνεργειῶν πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσέμων δημοσιευμάτων καὶ ἄλλων σχετικῶν.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς ἀπέστειλε συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ Πάσχα γράμματα πρὸς πάντας τοὺς Προέδρους τῶν Ὁρθοδόξων Ἀδιοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Λαθῶν δὲ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν καὶ ἰδι-

αιτέραν συγχαρητήριον ἐπιστολὴν, ἐξαιρετικῆς ἐγκαρδιότητος, παρὰ τοῦ Μακ. Πατριάρχου τῶν Σέρβων κ. Δημητρίου, ἐπὶ τῷ Πάσχα, ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν διαβιβάσας καὶ τὰ προσωπικὰ αὐτοῦ συγχαρητήρια. Ὅμοίως συνεχάρη πάντας τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας.

—Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀπέστειλε δῶρον τῷ Μακ. Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν ἐν τρισὶ κίβωτοις βαρότιμον πλήρη Ἀρχιερατικὴν στολὴν ὡς εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

—Διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 8 Ἀπριλίου ἔ. ἔ. ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ὑπογράψῃ τὰς ἀκολούθους δύο συμβάσεις: α') Μετὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐκπροσωπούσης τὰς ἐν αὐτῷ Ἱερᾶς Μονᾶς, σύμβασιν δεκαετοῦς ἐκμισθώσεως παρ' αὐτῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ἀγροτικῶν κτημάτων (Μετοχιῶν) μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν κειμένων ἐν Χαλκιδικῇ, ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς Μονᾶς πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτοῖς προσφύγων, ἀντὶ ἑτησίου μισθώματος μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 5,000,000 δραχμῶν καὶ μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, ὅπως ἐντέλει παρατείνῃ μονομῆρως τὴν μίσθωσιν ταύτην ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς δεκαετοῦς προθεσμίας. β') Μετὰ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου σύμβασιν ὀριστικῆς παραχωρήσεως καὶ μεταβιβάσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ κειμένων δύο ἀγροκτημάτων (Μετοχειῶν) αὐτῆς Ἁγίου Μάμαντος καὶ Σοφουλλάρ, ἐπὶ ἀνταλλάγματι παραιτήσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῆς ἐν Πορτολάγῃ τῆς Ξάνθης λίμνης Μπουροῦ μετὰ τῶν ἰχθυοτροφείων αὐτῆς τῶν παρὰ τὴν νησίδα καὶ τὰ στόμια τῆς λίμνης κειμένων (Δαλλιάνη, Καραφέ, Ταουσαντζικ κλπ.), μετὰ τὰ ἀνέκαθεν γνωστὰ τούτων ὄρια ἀποδιδομένων τῇ ἀποκλειστικῇ κατοχῇ τῆς εἰρημένης Ἱερᾶς Μονῆς καὶ μεταβαζομένων εἰς αὐτὴν ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀσκουμένων δικαιωμάτων, ὑπὸ τὴν πρόθετον δὲ ὅρον, ὅπως ἡ Μονὴ αὕτη διὰ τῆς αὐτῆς συμβάσεως ἀναλάβῃ τὴν ἀποχρέωσιν τῆς συντηρήσεως, ἰδίᾳ δαπάνῃ, τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἀθωνιάδος Ἱερατικῆς Σχολῆς, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κανονισθησόμενα. Τοὺς ὅρους ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων συμβάσεων θέλει κανονίσει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ὅστις καὶ ἐξουσιοδοτεῖται νὰ συμβληθῇ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως αὕτη ἀναλάβῃ τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῶν μισθωμάτων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. Ἡ ὀφισταμένη ἐσοδεία τῶν ὡς ἄνω μετοχιῶν καὶ κτημάτων θὰ ἀνήκῃ εἰς τὰς Ἱερᾶς Μονᾶς, πλὴν τῶν Μετοχιῶν ἐκείνων, εἰς ἃς ἡ

ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων ἤθελε γίνει πρὸ τῆς συγκομιδῆς τῆς εἰρημένης ἐσοδείας, ὅποτε τὸ Δημόσιον θέλει καταβάλλει ἀνάλογον ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

—Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Ναυπάκτου, ἐξακολουθεῖ τακτικῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπακτίας κ. Ἀμβρόσιος τὰ ἐβδομαδιαία του μαθήματα ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ τῷ Ἑλλην. Σχολείῳ. Ἐν τῷ τελευταίῳ διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου ἰδρῶθη ἀπὸ τινος προνοίᾳ αὐτοῦ Κυριακὸν Σχολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκει μετὰ πολλῆς τῆς καρποφορίας ὁ Ἱερολ. Διάκονος Εὐθύμιος Ἀγγιλίδης, Ἱεροκλήρῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

—Διὰ Διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἀπριλίου, ἐ. ἔ., προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργοῦ, ἐγκαθίσταται ὡς Μητροπολίτης τῆς χερουόσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών ὁ τέως Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, ἐκλεγείς ὑπὸ τῆς Μεγάλτης Ἐκκλησίας.

—Διὰ Διατάγματος τῆς αὐτῆς χρονολογίας διορίζεται Ἱεροκλήρῳ ἐν τῇ Μητροπόλει Καρυστίας ὁ Ἱεροδιάκονος Χρυσόστομος Ζέρβας, πτωχιούχος τῆς Θεολογίας.

—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρακληθέν, ὅπως προκαλέσῃ τὴν γνώμην τοῦ οἰκείου Νομικοῦ Συμβούλου ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἂν δύνανται νὰ προβῇ αὕτη εἰς τὴν χειροτονίαν ὑποψηφίου πρὸς ἱερωσύνην, καταδικασθέντος πρὸ δωδεκαετίας εἰς φυλάκισιν 20 ἡμερῶν ἐπὶ αὐτοδικίᾳ μετ' ἀναστολῆς, ἀπαντῶν ἀπέστειλε τὴν ἐξῆς γνωμοδότησιν αὐτοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 15 καὶ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1924 : «Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 11856 ἐ. ἔ. Ὑμετέρου ἐγγράφου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω Ὑμῖν ὅτι ἡ ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθροῦ 205 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἣτοι ἐπὶ αὐτοδικίᾳ, καταδίκη τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ὑποψηφίου ἱερέως δὲν ἀποτελεῖ νόμιμον κώλυμα διὰ τὴν χειροτονίαν τούτου, διότι, καίτοι ὁ νόμος περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ἐν ἀρθρῳ 67 αὐτοῦ ὀρίζει, ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἐφημέριος δέον νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ πιστοποιητικῶν τῆς ἀρμοδίας εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν κατεδικάσθη εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, οὐδὲ καταδιώκεται διὰ κολάσιμον πράξιν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ἐν τούτοις τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἱερεὺς δέον νὰ μὴ διώκῃται ἢ ἔχη καταδικασθῆ ἐπί τινι τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 22 τοῦ Ποιν. Νόμου ἀναφερομένων, τοῦτέστι τῶν ἀτιμωτικῶν λεγομένων πλημμελημάτων, τῶν συνεπαγομένων στέρησιν δημοσίας, δημοτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἀνάκτησιν τοιαύτων ὑπηρεσιῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅτι δέον

νὰ μὴ ἔχη καταδικασθῆ ἢ διώκῃται δι' οἰονδήποτε πλημμελήμα, ἔστω καὶ τόσον ἐλαφρὸν ὡς ἡ αὐτοδικία, ἣτις ἀποτελεῖται ἐκ τῆς αὐτογνώμονος διαπράξεως δικαιώματος, τὸ ὅποιον τις ἔχει ἢ νομίζει ὅτι ἔχει. Πρὸς τὴν τοιαύτην ἐρμηνείαν ἐνισχύομαι καὶ ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι ὑπάρχουν καὶ πλημμελήματα ἐλαφρότερα ἀκόμη καὶ τῆς αὐτοδικίας, ὡς τὰ ἐξ ἀμελείας καὶ ἀπροσεξίας διαπραττόμενα, τόσον ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὡς καὶ ἐν πλείστοις ἄλλοις διοικητικοῖς νόμοις, ἰδίᾳ φορολογικοῖς ἀναφερόμενα, ἢ διὰ τὰ ὅποια καταδίκη κατ' οὐδεμίαν λογικὴν συνέπειαν δὲν δύνανται νὰ ἔχη τὰς βαρυτάτας στέρησεις τῶν ἀτιμωτικῶν καλουμένων ἀδικημάτων. Κατὰ ταῦτα ἡ ἐννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 67 τοῦ νόμου περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων, τῆς ἀπαιτοῦσης ἔλλειψιν παρὰ τῷ ὑποψηφίῳ ἱερεῖ καταδίκης ἐπὶ πλημμελήματι, εἶναι ὅτι ὁ ὑποψήφιος δέον νὰ μὴ ἔχη καταδικασθῆ ἐπὶ πλημμελήματι ἀτιμωτικῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου εἰδικῶς ἀναφερομένων, ἐν οἷς δὲν καταριθμῆται καὶ ἡ αὐτοδικία, καὶ ἐπομένως φρονῶ, ὅτι ὁ ἐπὶ αὐτοδικίᾳ, πρὸ δωδεκαετίας διαπραχθεῖσα, καταδικασθεὶς μάλιστα ὑπὸ ὄρον (ἐν ἄλλοις λόγοις μετ' ἀναστολῆν τῆς ποινῆς) δὲν κωλύεται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ὅπως χειροτονηθῆ ἱερεὺς, ἐφ' ὅσον κοσμεῖται ὑπὸ τῶν παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἀπαιτουμένων προσόντων τῆς ἀγαθῆς ὑπολήψεως, τῆς ἀξιοπρεπείας, τῆς σεμνότητος κλπ.».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κ)πόλεως, ἰδρυθείσης καὶ δευτέρας ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης μετ' ἔδραν τὴν Βουδαπέστην, ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐξελέγη κανονικῶς Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς ὁ Ἱωαννῖνων κ. Γερμανός, μετὰ τοῦ τίτλου «Ἀρχιεπίσκοπος Οὐγγαρίας». Εἰς τὴν οὕτω κενωθεῖσαν μητροπολιν Ἱωαννῖνων ἀποκατεστάθη διὰ πράξεως τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ καὶ τέως Ἱωαννῖνων Σεβ. κ. Σπυρίδων. Ἐν τῇ αὐτῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ ὁ τέως Μελενίκου καὶ πρότερον Πελαγονίας κ. Χρυσόστομος ὠνομάσθη μητροπολίτης Νεοπελαγονίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀποκατέστησεν ἐπίσης τὸν μὲν σεβ. Μητροπολίτην Μυριοφύτου κ. Καλλίνικον εἰς τὴν ἣν καὶ πρότερον κατεῖχε θέσιν Μητροπόλεως Κρήνης, εἰς δὲ τὴν Μητροπολιν Μυριοφύτου τὸν πρόην τοιοῦτον σεβασμιώτατον κ. Σωφρόνιον. Ὁ σεβ. Ἀρχιεραματεὺς τῶν Πατριαρχείων κ. Γερμανός ἐκλήθη μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὴν θέσιν δὲ αὐτοῦ προήχθη ὁ τέως ὑπογραμματεὺς διάκονος κ. Δωρόθεος, ὁ δὲ κωδικογράφος κ. Μάξιμος προήχθη εἰς ὑπογραμματεῖα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀπέστειλεν

εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ Δαμασκὸν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Λεοντοπόλεως κ. Χριστοφόρον πρὸς συγγενέσιν μετὰ τῶν Πατριαρχείων Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας ἐπὶ τῆς συγκλήσεως Συνόδου πρὸς ἐξέτασιν ζητημάτων δογματικῶν, λειτουργικῶν, κανονικῶν, τοῦ ἡμερολογίου καὶ τοῦ Πασχαλίου. Αἱ προσκλήσεις διὰ τὴν Σύνοδον θὰ σταλῶσιν ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΙΝΑ

Δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Οἴκ. Πατριάρχην, ληφθείσης τῇ 10 Ἀπριλίου καὶ ἀναγνωσθείσης ἐν Συνόδῳ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ κ. Πορφύριος ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἐδέχθη τὴν μετακίνησιν τοῦ ἑορτολογίου κατὰ τὴν γενομένην διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ ἐφήρμοσε τοῦτο ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σινᾶ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Καθ' ἃ ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ τόπῳ τῆς Μόσχας, ὁ αὐτόθι ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκουμηνικοῦ Πατριάρχου ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν ὑπὸ τὸν Εὐδόκιμον Σύνοδον τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου περὶ ταῦτις τῶν δύο ἡμερολογίων. Τὸ γεγονός τοῦτο αἱ ἐφημερίδες ἐξηγοῦσιν ὡς δηλωτικὸν τῆς ἀρνητικῆς στάσεως τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου πρὸς τὸν Πατριάρχην Τόχωνα καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν μερίδα, καὶ ὡς τεκμήριον ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπὸ τὸν Εὐδόκιμον Σύνοδου.

— Ἐν συνευθεύσει πρὸς συντάκτην τῆς ἐν Μόσχᾳ ἐκδομένης ἐφημερίδος «Ρόστ» ἀναγινώσκωμεν δηλώσεις τοῦ Πατριάρχου Τόχωνος, ὅτι ἀνακριδῶς ἐν τῷ τόπῳ ἀνεγράφη ὅτι ἐπλήγη ὑπὸ ἀποπληξίας· ἀπλῶς οἱ θεράποντες αὐτοῦ ἱερεῖς διέγνωσαν νεφρίτιδα. Ἐδήλωσε πρὸς τοῦτοις, ὅτι τανῶν ἀσχαλεῖται περὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ Σοβιετικὴ νομοθεσία παρέχει πρὸς τοῦτο πράγματι εὐρὸν περιθώριον πρὸς δρᾶσιν, περὶ δὲ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ μητροπολίτου Πλάτωνος ὅτι διώρισεν ἤδη τοποτηρητὴν αὐτοῦ, ὅστις καὶ ταχέως θὰ ἀποσταλῇ εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα καὶ θὰ ἐγχειρίσῃ τῷ Πλάτωνι τὴν περὶ ἐπιστροφῆς αὐτοῦ εἰς Μόσχαν διαταγήν. Ἀκολούθως ὁ Πατριάρχης διαφεύδων τὰς σπερμολογίας τῆς ὑπὸ τὸν Εὐδόκιμον Σύνοδου, ἀνῆρσε τον δυσχουρισμὸν ὅτι διατελεῖ εἰς σχέσεις πρὸς τὴν Ἀμερικὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ὅσον ἄλλως τε οὐδαὶς συμβιβασμὸς πρὸς αὐτὴν εἶνε ἐν γένει δυνατός, ἐπιπροσέθηκε δὲ ὅτι πάντοτε ἀναμένει τὴν μετάνοιαν τῆς λεγομένης Συνόδου, εὐχόμενος ὅπως ὁ Θεὸς συνετίσῃ τὴν διάνοιαν καὶ ἀπαλόνῃ τὴν καρδίαν τῶν μελῶν αὐτῆς.

— Ἡ ὑπὸ τὸν μητροπ. Εὐδόκιμον Σύνοδος ἐδήλωσε διὰ τοῦ τόπου πρὸς γνῶσιν τῶν ἀναγνωριζόντων αὐτὴν χριστιανῶν, ὅτι ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, ὡς κινητὴ, θὰ ἑορτασθῇ τῇ 27 Ἀπριλίου κατὰ τὸ μεταρροθμισθὲν ἡμερολόγιον (14 Ἀπριλ. κατὰ τὸ παλαιόν), ὅτι δ' ἐπὶ τοῦ ζη-

τήματος τούτου οὐδὲ μία διαφωνία ὑπάρχει μετὰ τῶν διαφόρων ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικῶν μερίδων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μόσχας πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Τύπον τὰ Σοβιέτ καταδικάσαν εἰς φυλάκισιν ἐννεα ἑτῶν τὸν Πατριάρχην τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας Ἀμβρόσιον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Σοβιετικὴν τῆς Γενεύης κατὰ τῆς καταλήψεως τῆς Γεωργίας ὑπὸ τῶν Σοβιέτ Ἐπίσης καταδικάσθησαν εἰς πενταετὴ φυλάκισιν ὁ Μητροπολίτης Νάξαρὲτ καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Τσαπαρίτσ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἡ ἐφημερίς «Ντρέστα», ἐκδομένη ἐκ Κορυτσᾶ (ἀριθ. 29 καὶ ἡμερ. 27 Μαρτ) γράφει τὰ ἑξῆς: «Ὁ Μητροπολίτης Κορυτσᾶς ἐπιθυμῶν νὰ γνωρίσῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἀπηύθυνεν ἐσχάτως τηλεγράφημα πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ζητῶν ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Εἰς τὴν ληφθεῖσαν σχετικὴν ἀπάντησιν τοῦ Πατριαρχείου λέγει, ὅτι τὸ νέον ἡμερολόγιον ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου, ἥτις ὑπελογίσθη ὡς 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα καὶ τῶν συναδευμένων μετ' αὐτοῦ ἑορτῶν, οὗτος θέλει ἐξακολουθήσει νὰ ἑορτάζῃται κατὰ τὸ ἀπὸ 16 αἰῶνων ἐπικρατοῦν σύστημα. Ἡ αὐτοκέφαλος Ἑθνικὴ ἡμῶν Ἐκκλησία φυσικῶ τῷ λόγῳ θέλει ἀκολουθήσει τὰς μεγάλας αὐτῆς ἀδελφὰς προβαίνουσα καὶ αὕτη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησις τῶν Πατριαρχείων δὲν ἐφθασεν ἐγκαίρως, τὸ ἀνώτατον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ νέον ἡμερολόγιον ἀπὸ πρώτης Ἀπριλίου. ἥτις θὰ ὑπολογισθῇ ὡς 14 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ ἀπάντησις τῶν Πατριαρχείων ἐνισχύει τὰς ἐλπίδας, ὅς τρέπει ἡ Ἑθνικὴ ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς αὐτοκεφάλου Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις θὰ ζήσῃ εἰς τὸ μέλλον ἀνεξάρτητος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀγαπητῆς μας Πατρίδος καὶ ὑπὸ Κυβέρνησιν Ἑθνικὴν καὶ συνταγματικὴν.»

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Θλίψεως θαθείας πρόξενος εἶνε ἡ σφόδρα ἀνώμαλος τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδόξων ἐκκλησιαστικῶν κατὰστασις. Ὡσεὶ δὲ μὴ ἤρχουν αἱ ἐσωτερικαὶ αὐτῶν διαφοραὶ, προσετέθησαν καὶ ἐκ τῶν ἐξωθεν, ἐπιπλεονεργεῖαι αὐταί. Διότι, καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, ὠρισμέναι ὀρθόδοξοι ὁμογενεῖς Κοινότητες, ἐπωφελοῦμεναι τῆς ἐν Ἀμερικῇ παρουσίας τοῦ μητροπ. Χαλδείας Βασιλείου, ἀνεκήρυξαν αὐτὸν «Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Ἀρχηγόν», οὕτω δ' ἰδρύθη «Μητρόπολις Ἀνεξαρτήτου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας» μετ' ἔδραν τὸ Lo-

well! Προφανώς τὸ ζήτημα ἀπαιτεῖ καὶ ἄμεσον καὶ συνετὴν τὴν λύσιν. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐρωτηθεὶς τηλεγραφικῶς ὑπὸ Κοινοτήτων τῆς Ἀμερικῆς, ἀπήντησεν ὅτι ὁ Χαλδαῖος Βασιλεὺς ἀντικανονικῶς ἐνεργεῖ ὅσα ἐνεργεῖ.

NEA BIBLIA

Ἀδαμαντίου Ν. Διαμαντοπούλου, Ἀπόπειρα πρὸς ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τὸν 15' αἰῶνα. Ἱστορικὴ μελέτη. Ἐν Ἀθήναις 1924, Τόποις «Φοῖνικος». — Σπουδαιὰ ἐπιστημονικὴ πραγματεία, διηκριθωμένως ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν πηγῶν ἐξιστοροῦσα τὰς κατὰ τὸν 15' αἰῶνα ἀποπειράς τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ἔνωσιν ἐν τρισὶ μέρεσιν, ἐν τῷ πρώτῳ μὲν τῶν ὁποίων ἐκτίθενται τὰ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν ἐν τῇ ἐν Κωνσταντίᾳ συνόδῳ (1414—1418), ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ αἰ' πρὸς τὸν Πάπαν Μαρτίνον Ε' περὶ ἐνώσεως διαπραγματεύσεις, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ αἰ' πρὸς τὸν πάπαν Εὐγένιον Δ' καὶ τὴν ἐν Βασιλείᾳ σύνοδον.

Βιβλίον Κοινῆς Προσευχῆς καὶ τελέσεως τῶν μυστηρίων καὶ ἄλλων θεσμῶν καὶ τελετῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἀγγλίας. — Ὁ καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων σχετιζομένων πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀγγλικανικὴν γνωστὸς θερμουργὸς δὲ τῆς ἐνώσεως ἀμφοτέρων καὶ ὑπέρμαχος Αἰδὸς. J. A. Douglas, φιλοπονήσας ἐξέδωκε νέαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μετάφρασιν τοῦ παρὰ τοῖς Ἀγγλικανοῖς «Βιβλίου Κοινῆς Προσευχῆς». Τὴν ὑπαρξίν «ἀποχρώσεως ἑλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ Βιβλίου Κοινῆς Προσευχῆς κλ.» ὁ Σεβ. Πρωθιεράρχης πάσης Ἀγγλίας Randall Cantuar ἐν δηλώσει αὐτοῦ δημοσιευομένη ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ, ἐθεώρησεν «ὑψηλῆς σπουδαιότητος» καὶ ἀωφελιμωτέραν καὶ εὐκαιροτέραν ἐν τῷ παρόντι, ἐν ᾧ αἰ' τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑσπερίας Ἐκκλησίαι σπουδάζουσιν ἀλλήλας». Μετὰ τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ μεταφραστοῦ συνευχόμεθα ὅπως «ἡ σπουδὴ αὕτη, τῇ τοῦ Θεοῦ ἐδδογία, ἣ ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβῆς τε καὶ καρποφόρος», πρὸς τοῦτο δὲ πάντως θὰ συντελέσῃ τὰ μάλιστα καὶ ἡ παροῦσα μετάφρασις.

—Τὰ δύο πρώτα δημοκρατικὰ πολιτεύματα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἐκδιδόμενα ἐπιμελείᾳ **Θεμ. Π. Βολίδου**. Α'. Τὸ πολιτεῖον τοῦ Ρήγγα. Μετὰ προλόγου ὑπὸ **Γ. Ν. Φιλαρέτου**. Ἐν Ἀθήναις 1924. — Ἐν τῷ τευχῆι τοῦτῳ ἀνατυπῶνται ἢ ὑπὸ τοῦ Ρήγγα συγγραφεῖσθαι καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ «Παρθενῶν» τῷ 1871 τὸ πρῶτον δημοσιευθεῖσα «Νέα Πολιτικὴ Διοίκησις», παρέχεται δ' ὑπόσχεσις ἐν δευτέρῳ τευχῆι νὰ δημοσιευθῶσιν αἱ τοῦ Κοραῆ ἀνέκδοτοι «Σημειώσεις εἰς τὸ προσωρινὸν πολιτεῖον τῆς Ἑλλάδος». Ἡ ἐκδοσις εἶνε ἐπίκαιρος.

Πολυκάρπου Συνοδινού, μητροπολίτου Γόρτυ-

νος καὶ Μεγαλοπόλεως, Ὁμιλίαι ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ καὶ ἐγκαθιδρύσει. Ἐκδότης Θεοδόσιος Σπεράντας. Ἐν Ἀθήναις, 1924

Ἀρχιδ. Γ. Πολυζωΐδου (Ἀποφοίτου Θεολ. Σχολῆς Χάλκης), Πρέπει νὰ ὑποφέρωμεν; Νέα Ὑόρκη Ἰαν. 1924 — Ὁφελιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πάντα δικαίως ἢ ἀδίκως δοκιμαζόμενον καὶ θλιβόμενον ἄνθρωπον.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη

Προκηρτῆται ὅτι

Ἐπαναλαμβάνεται τὴν 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 τῆς μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουριγοδικείου Ἀθηνῶν ἡ δημοπρασία περὶ ἐκποιήσεων 1) τῶν ἐναπολειφθέντων καὶ ἀκυρωθέντων οἰκοπέδων τῆς Μονῆς ἐν Κεφαλαρίῳ τῆς Κηφισίας. 2) τῶν ἐν θέσει ἄνω Παγκράτι καὶ 3) τοῦ κάτωθι τοῦ Λυκαβητοῦ μικροῦ οἰκοπέδου συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον
> Ἀρχιμ. Νικόδημος Ἀττωνίου
> Θεοδόσιος Ταμποῦρος
> Σεραφεῖμ Κωνσταντινίδης

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγνουντος

Προκηρτῆται, ὅτι

Τὴν 11ην Μαΐου ἐ. ἔ. θέλει ἐνεργηθῆ δημοπρασία ἐν Νέα Ἐπιδαύρῳ πρὸς ἐνοικίασιν: 1) Πέντε τεμαχίων καλλιεργησίμων ἀγρῶν μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς τυχόν ὑπαρχόντων ἡμέρων ἐλαιοδένδρων διὰ τέσσαρα συνεχῆ ἔτη. 2) Δύο ὑδρομύλων διὰ τρία συνεχῆ ἔτη καὶ 3) Μερικῶν Πευκοδένδρων διὰ δύο συνεχῆ ἔτη κ. τ. λ. διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον
> Ἀθην. Μπίκος
> Δανιὴλ Πήττας
> Θεοδ. Γεωργουλόπουλος.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως

Προκηρτῆσαι δεῖ

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τῆς θερμῆς βοσκῆς τοῦ λειβαδίου «Παλιάσκια» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἰδίας Μονῆς καὶ τῷ Κοινοτικῷ γραφεῖῳ Ἐλασσῶνος, ἐνθα εἰ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων αὐτῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τὴν 21ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ἔ. 1924 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12ην

π. μ. ενώπιον του Συμβολαιογράφου Έλασσώνος Περ. Γαρδική και του αντιπροσώπου της Μονής.

Έν τῇ Ἱερῶν Μονῇ Ἀναλήψεως τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1924
Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς
Διονύσιος Γ. Δάμαρης

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερῶν Μονῆς
Ἀναλήψεως**

Προκηρύσσει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τῆς θερινῆς βοσκῆς τοῦ λειβαδίου «Μουσιζ» τῆς Ἱερῶν Μονῆς Ἀναλήψεως συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς, εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἱβίας Μονῆς καὶ τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ Ἐλασσώνος, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων αὐτῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τὴν 21ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ἔ. 1924 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12ην π. μ. ενώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσώνος Περ. Γαρδική καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Έν τῇ Ἱερῶν Μονῇ Ἀναλήψεως τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1924
Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς
Διονύσιος Γ. Δάμαρης

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερῶν Μονῆς
τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων**

Προκηρύττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως δεκαπέντε (15) λεύκων μικρῶν καὶ μεγάλων, ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βροσθαίοις ενώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Οἰνοῦντος Π. Παπαδάκου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς συμφώνως ὄρων καὶ συμφωνιῶν τῆς διακηρύξεως κατατιθεμένων ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς ἢ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν νὰ συναγωνισθῶσιν τὴν 4 Μαΐου 1924 εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἢ Ἐγκρισίς ἀπόκειται εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον.

Έν τῇ Ἱ. Μονῇ τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων τῇ 14ῃ Ἀπριλ. 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Γεράσιμος Πτεράκης
Γεννάδιος Μαλάμης

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Πυλάρῳ
Μητροπόλεως Κεφαλληνίας Ἱερῶν Μονῆς
ὑπερ Θεοτόκου Θεμάτων**

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ ἐν Ἁγία Εὐφημία οἰκία τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους: 1) Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁγία Εὐφημία τῇ 18 Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ενώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πυλαρείων Παναγῆ Μακρῆ ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. 2) Ἡ μίσθωσις ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ. 3) Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἐξήκοντα κατὰ μῆνα. 4) Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν ὅστις θέλει προσυπογράψῃ τὸ πρακτικὸν τῆς δημοπρασίας καὶ τὸ σχετικὸν μισθωτικὸν συμβόλαιον.

5) Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ προσέλθῃ μετὰ

τοῦ ἐγγυητοῦ εἰς ἀνταξίαν τοῦ σχετικοῦ μισθωτικοῦ συμβολαίου ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖου καὶ νὰ παραλάβῃ τὴν οἰκίαν εἰς ἣν κατὰστασιν εὐρίσκεται.

6) Ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὰ ἐνοίκια κατὰ τριμηνίαν, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας. Εἶνε δὲ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν τοῦ ἐνοικίου.

7) Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖου.

8) Τὰ κηρύκεια, Συμβολαιογραφικὰ ἔξοδα καὶ λοιπὰ δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Έν τῇ Ἱ. Μονῇ ὑπερ Θεοτόκου Θεμάτων τῇ 11 Ἀπριλ. 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Γερμανὸς Μανρῆς
Δαμασκηνὸς Μον. Ἀλεξανδράτος
Γερμανὸς Μον. Ἀνδρουτσάτος

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Βερροίας

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τεσσαράκοντα (40) ἐρίφια (κατσίκια) τῇ 7ῃ ἐλευσομένου μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βερροίας.

Έν Βερροίᾳ τῇ 15 Ἀπριλίου 1924

Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθίμος

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φνεεῶ Ἱερῶν
Μονῆς «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος»**

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἀγροὶ Μετόχι, Κουινότικο, Κελλὶ καὶ Καρυὰ, αἱ ἀμπελοὶ Κατεβασιά καὶ Πλεῦρες καὶ τὰ ποιμνιοστάσια Κούτσουρα-Καστανοβοῦνι καὶ Μπότσι, γενησομένην τὴν 18ην Μαΐου ἐ. ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Φνεεῶ Εὐαγ. Φούγια καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τῆς κωμοπόλεως Γκούρας.

Πρώτη προσφορά ὀρίζεται δι' ἕκαστον κτήμα ὡς ἐξῆς: διὰ τοὺς ἀγροὺς Μετόχι δρ. 350, Κουινότικο δρ. 50, Κελλὶ δρ. 1500 καὶ Καρυὰ δρ. 300, διὰ τὰς ἀμπελοὺς Κατεβασιά δρ. 100 καὶ Πλεῦρες δρ. 50, καὶ διὰ τὰ ποιμνιοστάσια Κούτσουρα-Καστανοβοῦνι δρ. 1500 καὶ Μπότσι δρ. 400, ἐτησίως.

Μονὴ Φνεεῶ τῇ 12 Ἀπριλίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Παρθένιος Σταματοπούλος
Εὐθύμιος Ράπτης
Γεννάδιος Πίττας.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”	
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30
	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3
	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
	Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Τύποις “Φοίνικος,” Σταδίου 38, Ἀθῆναι	